

N^o.

126.

SOBOTA

2. Czerwca 1817.

C Z Y L I

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe: Reskrypt Nayaśniejszego Pana Jenerał-Adiutantowi Jomini. — Dekonieczenie o Towarzystwie Bibliynem. Krolewstwo Polskie: o służących. — Wiadomości zagraniczne: Francya. Angliia. — Wiadomości uczone: Rękopism z wyspy S. Heleny.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S Peterzburga, 2. Czerwca.

Z BOŻEY ŁASKI

MY ALEXANDER PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI

ETC. ETC. ETC.

Naszemu Jenerał - Adjutantowi Baronowi
JOMINI.

W nagrodę znakomitey gorliwości, i trudów poniesionych w wypełnieniu danych przez *Nas* poruczeń, Naymiłościwiey mianujemy Was Kawalerem Orderu Świętego Włodzimierza drugiey klasy Wielkiego Krzyża. Ozdoby tego Orderu tu przyłączamy, i roskazujemy Wam włożyć one na siebie i według ustanowionych prawdeł nosić, będąc przekonani, iż nagroda takowa będzie Wam zachęceniem do dalszey gorliwości w służbie Naszey.

Jestem Wam przychylny.

ALEXANDER.

W Peterzburgu, 29. Maia 1817.

Rzut oka na postępy Towarzystw Bibliynych zagranicznych. (Dokonieczenie).

«W Indyiach wschodnich znajdują się Towarzystwa Bibliyne w Jamaice i Antygoi.»

1817.

«Niemamy wprawdzie zupełnie dokładney wiadomości o liczbie Towarzystw Bibliynych które się zawiązały we wszystkich częściach świata, wiele albowiem jest takich o których ieszcze niewiemy, lecz z zupełnem upewnieniem twierdzić można, iż wyłączywszy Rossyyskie, zawiązało się w innych Państwach Europy więcey 700, w innych zaś częściach świata więcey dwóchset, a przeto liczba ogólna Towarzystw Bibliynych już istniejących wynosi do tysiąca.»

«Takie są Szanowni słuchacze! ogólne na całym świecie postępy Towarzystwa tego. Niech stronicy, albo w niewiadomości zostający ludzie, przepowiadają wynikać mające szkodliwe skutki s tego źródła, s którego raniey lub późniey zaiśnieie powszechne błogosławienstwo. Uniewinienie Towarzystwa Bibliynego, ieszei iest potrzebne, zawarte iest w samych iego zamiarach. Zamiarem takowym nie iest wykładanie słowa Bożego, ale samo tylko iego w nie skalaney czystości rozszerzenie. Towarzystwa niemają tey myśli, aby zapomocą zachwałych Pisma Bożego wykładani, opanować umysły i czucia; lecz rospozstrzeniając tylko wiadomość o nim, zostawiają samemu wydanie skutków koniecznych i nieuchronnych. Towarzystwo Bibliyne zmierza do tego, aby słowo Boże każde-

mu było dostępnem; aby wiedziano o niem nie w samych tylko pałacach zbytkow i pomyślności światowej, nie w samych mieszkaniach pysznego oświecenia, gdzie są skupione wszystkie skarby wiadomości i nauk; lecz i w lepiankach ubóstwa, i w domach ograniczonej niewiadomości, tam, gdzie moc jego będzie dzielniejszą, gdzie pociecha jego potrzebniejszą, gdzie dobroczynne światło jego bardziej ożywiające. Wszystkie stany począwszy od najmówniejszego bogacza do najsłabniejszego rolnika, wszystkie narody od najsłabniejszego Europejczyka do najdzikszego mieszkańca Ameryki, wszystkie przystąpić powinni do ołtarza wiary, bez przymusu i samem wewnętrznem wolnem pociąganiem uczuciem. Minęły czasy zabójczyej niecierpialności, Wiara Chrystusa, Wiara Miłości i pokoju, ukazała się w swej prawdziwej czystości, w swej pierwszej łagodności! Upadły miecze zgubnych przepowiadaczów! Zgaszone stusy Inkwizytorów! Zamilkły głosy ucisku! Słowo Boże samo przepowiada swoją naukę, a przed siłą jego w nic się obraca siła człowieka! Słowo Boże jest łagodnym lecz wszechmocnym zwycięzcą, bez szwanku przeszło przez okropność przesądów i kłeski wolnomyslenia, w spokojnym tryumfie obchodzi świat cały i wszystko się upokarza przed nim. — Opatrzność prostego użyła narzędzia, do dokonania dzieł wielkich. — Towarzystwo Biblijne gotuje ścieszki dla tej tryumfalnej podróży! Dzieło ludzkie, dąży do zjednoczenia się z dziełem Bożym! Znikoma niewiadomość poważa się zgadywać zamiary przedwiecznej mądrości, i do nich należeć! Przedsięwzięcie zuchwałe, lecz cel wysoki. Niechaj niedoskonałość nierozłączną będzie z dziełem ludzkim. Myśl ta niepowinna osłabiać męstwa, ani stałości! W pokornej nadziei zasiewający bierze nasiona w zasiekach Pańskich, rzuca one w ziemię Jego, i Jemu samemu porucza troskliwość w doprowadzeniu żniwa do należytej dojrzałości; a schodząc z ziemi, w niedórzności umierając, jednostajnie zaświadcza o woli Jego! — Co nastąpić powinno, to i nastąpi. — Człowieka powinnością jest dążyć do dobrego, i wierzyć. — A Bóg sobie zostawił doonywanie i zachowanie wszystkiego. Pełni więc ufności w tym zachowawcy: wszystkiego, nieśmy nasiona Słowa Jego na pole przez Jego przegotowane! Żniwo wiary, żniwo miłości, raniey albo późniey dórzcie! Człowiek, ten to ślepy który przeyrzał, ten grzesznik oczyszczony, ten mieszkaniec prochu udoskonalony, prędzey lub

późniey przyymie Ducha Bożego napełniającego wszelkie stworzenie, i tak syn wierny rzuci się na łono Ojca Przedwiecznego.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu o obowiązkach służących.
(Dalszy ciąg)

§. 17. W książkach takowych, następnie zaświadczenia z służb odbywanych i sposobu w nich zachowania się, będą zapisywane podług niżej wyrażonych przepisów.

§. 18. Urzędnicy policyjni utrzymywać powinni oddzielną listę czyli porządkową kontrolę wszystkich służących (§. 1.) w swych okręgach w służbie lub bez służby zostających, zapisując w teyże wyszczególnienia w §. 13. wyrażone, numer książki udzieloney i następnie zachodzące zmiany.

§. 19. Służący, w przypadku zgubienia swey książki zaświadczeń, winien się starać o inną przedwniesieniem w nową służbę i udowodnić, że w tém niezachodzi żadne podejście. Za karę jednak swey nieostrożności, prócz powtorney opłaty kosztu książki w §. 16. oznaczonego, do kassy kar policyjnych złotych 2 zapłaci, i koszt na ogłoszenie przez pisma publiczne poniesie, w przypadku gdy Zwierzchność policyjna uzna potrzebą ostrzedz publiczność dla zapobieżenia, iżby osoba niewłaściwa pod cudzím imieniem Panów nieuwodziła. Urzędnik policyjny wyrazi oraz na początku książki, iż jest powtórna, i z jakiey przyczyny, i to w kontroli swey także zanotuje.

§. 20. Nikt komu innemu służący książki zaświadczeń przywłaszczac sobie nie może.

§. 21. Wszelki podstęp w tey mierze odkryty, iako też fałszowanie książki zaświadczeń, gdy to dowiedzionem zostanie, pociąga kary prawem przepisane.

§. 22. Nikt na przyszłość niepowinien przyymować do usług ani na mieszkanie służącego lub służącej, przepisana powyżey książką policyjną nieopatrzonych, pod karą pieniężną od 15 do 30 złotych, lub trzech do pięciu dni więzienia, i o takowych urzędowi policyjnemu zaraz donieść jest każdy obowiązany.

§. 23. Służący płci oboiey po terminie w §. 8. oznaczonym starający się o służbę, a książki zaświadczenia niemający, jeżeli nieokażą przyczyn usprawiedliwiających, więzieniem pięciodniowym ukaranemi i do wystarania się o takąową książkę znagłanemi bydź mają.

§. 24. Służący wchodząc do służby, książkę swą zaświadczeń Panu lub Pani złożyć powinni.

O d d z i a ł II.

O służących dziennych czyli Lehnlokaiach.

§. 25. W stolicy i innych miastach większych służący, czyli tak zwani Lehnlokaie, do usług dziennych najmujący się, winni bydź ludzkie do dobrych obyczajów znani, i pod baczną kontrolą policyyną zostawać mają.

§. 26. Dla uzyskania od Policji zezwalającego świadectwa na sprawowanie tego rodzaju służby, obowiązani są złożyć zaświadczenia utrzymujących oberżę, lub domy zaiezdne, okazać dawniejsze zaświadczenia, udowodnić swoje stałe mieszkanie.

§. 27. Przepisy powyższe w oddziale I. względem książek zaświadczeń zawarte, rozciągają się także i do Lehnlokaiów.

§. 28. Świadectwo policyjne i książka zaświadczeń zostawać powinny u utrzymującego oberżę lub dom zaiezdny, u którego Lehnlokaie do służby nastreczonym bywa.

§. 29. Przymówanie do usług takich ludzi, świadectwem policyjnym nieopatrzonych, pociąga za sobą kary policyjne, i odpowiedzialność za szkody stąd wynikłe.

O d d z i a ł III.

O stręczeniu do służby.

§. 30. Nikt pod karami policyjnymi nie ma prawa trudnić się stręczeniem służących, bez upoważnienia zwierzchności miejscowej policyjnej.

§. 31. Upoważnienia do tego tylko osobom pewnym i z obyczajności znanyim udzielane bydź powinny.

§. 32. Mający prawo stręczenia, pod karą utraty tegoż prawa, niepowinien nastreczać służących, książką świadectw niniejszém urzędziem przepisaną nieopatrzonych.

§. 33. Stręcący obowiązany jest zasiągać dokładny wiadomości o osobach, które za jego pośrednictwem o służbę się starają, tak co do ich zdátności i sposobu zachowania się, jako też czyli te mają prawo rozrzadzenia sobą.

§. 34. Wiedzący, a rozmyślnie zamilczający o wadach służącego, którego rekommenduje, nie tylko karom policyjnym, albo w miarę okoliczności karom prawem przepisanyim ulegnie, ale nadto za szkody stąd wynikłe do odpowiedzialności pociągnionym bydź może.

§. 35. Pod jakimkolwiek pozorem, a tém bardziej w chęci częstszey swey korzyści, odmawia-

jący służących w obowiązkach inż będących, dla nastreczenia ich gdzieindziej, oprócz ukarania policyjnego prawo stręczenia utraci. Namawianie i stręczenie, wiodące do zgorzenia i rozwiązłości, pociągają kary prawem na takowy występek przepisane.

(*Dalszy ciąg potém.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y J A.

S Paryża, 22. Maia.

Czekają tu prędkiego przybycia Xięcia *Paula Wirtembergskiego*, który najął na mieszkanie dla siebie na lat trzy dom Marszałka *Davoust*.

— Niektórzy zle myślący usiłowali niedawno podnieść bunt w *St. Jean pied-de-Port*, lecz zamiary ich niewzięły skutku.

— Do *Kale* tak wielkie mnóstwo przybywa cudzoziemców z Anglii, iż niemogą mieć koni pocztowych do odbywania dalszey podróży.

A N G L I A.

Z Londynu, 23. Maia.

Wiadomości z okrętu przybyłego z Anglii. Na statkach Tunetańskich które się pokazały na morzu północnem, według wszelkich podobieństw znajdują się ludzie z różnych narodów. Naczelnicy ich odpowiadali na uczynione sobie pytania w językach Angielskim, Francuzkim, Włoskim i innych. Niektórzy z nich twierdzili, iż mieli zamiar płynąć do Archangela, byli i tacy co utrzymywali, iż przeznaczeniem ich było udać się do Kronsztatu. (?) Pewni jesteśmy, iż rząd nasz niebędzie z obojętnością poglądał na wyrządzoną przez statki takowe krzywdę handlowi Angielskiemu i innych narodów. Trzeba rozumieć, iż Lord *Exmouth* będzie wysłany przeciwko tych wędrowników.

— Jenerał Hiszpański *Milans*, zamieszany do spisku Barcellońskiego, ieszcze niejest aresztowany, i dotąd przewodzi Guerillasami, których liczba coraz się powiększa.

— W listach prywatnych s Paryża donoszą, iż szukają tam dwóch Hiszpanów którzy będąc obwinieni o wielkiej wagi przestępstwo, umknęli.

— Znaiona Panna *George* przybyła do Londynu.

— Na posiedzeniu Parlamentu niższego 20. b. m. Pan *Francis Burdett* podał projekt ustanowienia Komitetu mającego się zatrudnić rozbieraniem koniecznie się ustanowić powinnych przemian w systemacie przedstawień. Projekt ten większością głosów 265 przeciwko 77 odrzuconym został.

WIADOMOSCI UCZONE.

Jeszcze wyciątek z rękopismu Bonapartego, przysłanego z wyspy S. Heleny.

(Z Gazety Korrespondenta Warszawskiego.)

Dzieło moje musiałem ustalić, i Państwu nowemu dać urzędzenia, któreby się z nowym porządkiem przyjętego towarzystwa zgadzały. Trzeba było nowy wiek dla mnie utworzyć, gdyż dla niego byłem stworzony. — Byłem wojownikiem, trzeba było zostać prawodawcą. Niepodobienstwem było rewolucyą w tył cofnąć, przez co mocniejsi na nowo słabszym stali by się podległymi, a to jest naturze rzeczy przeciwne. Musiałem tedy obić tego ducha rewolucyjnego i odpowiadający mu systemat prawodawstwa zakreślić. Mniemam, iż tego celu dopiąłem. — W rzeczy samej, istniała we Francyi szeroko rozgałęziona demokracja pod przewodnictwem i kierunkiem dyktatury. Taki skład Rządu jest wygodny do działań; lecz rachunek jego krótki czas obeymuje, bo na życiu i głowie iednego dyktatora polega. Musiałem go więc trwać zawsze uczynić. Prześiewziąłem takie urządzenie, i utworzyłem niewymierające korporacye, ażeby między tronem a demokracyą środek trzymały. Przyzwyczajeniem i zwodnictwem nic się niedaie zrobić; wszystko musiałem czarodziejskim wydobyć sposobem. — Musiałem moje prawodawstwo na najbliższym interesie większości zasadzić, i korporacye do tego interesu przywiązać, ponieważ interes jest i będzie zawsze prawdziwą istotą na świecie. — Nadałem prawo nieograniczonej, ale iednostajney działalney sily, wsparte na zasadzie, iż w obliczu prawa wszystko jest równe. Zasada ta tak mocno, tak głęboko tkwi w moich księgach praw, iż ta iedna trwałość ich zaręcza. — Ustanowiłem średnią klasę: była ona demokratyczna; w każdym czasie i z każdego punktu można było do niey trafić; była monarchiczna, ponieważ nie mogła wymrzeć. Korporacya ta (Legiia honorowa) miała pod przeszłym szlachta sobie przywłaszczyla, to jest, miała tronu bronić. Lecz moja szlachta w niczem nie równała się z dawną. Dawna szlachta zasadzała się na przywilejach; moja na swojej sile; dawna miała zasług, bo rodziła się nią, do nowej zaś wchodziło wszystko, co miało zasługi; w rzeczy samej, była ona wyborem obywateli, i taka a nie inną okazywała się ludowi. Każdy był pewny iż przez swoje czyny mógł szlachectwo pozyskać; a nikogo nieobrażało, kto go nie posiadał.

Państwo moje utrzymało trwałą zasadę. Woy-

sko w szkole wojny wyćwiczone umiało walczyć i by dź wytrwałem. Urzędnicy cywilni przyzwyczaili się prawa iak nayskrupulatniej wypełniać, bo wiedzieli, iż tłumaczenie praw było nienawistne. Przyzwyczaili się do mego porządku prawnego i szybkości. Dawałem wszędzie interesom iednostajny popęd, ponieważ, iż tak powiem, iednakowe rozkazy wydawałem. Wszystko miało swój ruch, lecz ten ruch miał wyznaczone odemnie zakresy. Skarbowey rozrzutności i trwonieniu w tém położyłem tamę, iż całą machinę skarbową do iednego ściągnąłem środka, a nie się na w pół dźać nie mogło, gdyż w pieniężnych i kassowych sprawach każdy szeląg znaleźć się musiał. — Powróciłem kredyt krajowy tym tylko sposobem, żem go używał. Systemat pożyczki, który Francya usunęła, zastąpiłem podatkowym systematem, przez co siła nabrała. — Urządziłem konskrypcyą; urządzenie to lubo surowe, ale iedynie godne ludu, który swoje sławę i wolność kocha, i sam siebie bronić musi. — Otworzyłem nowe związki handlowe i drogi; połączyłem Francyą i Włochy czterma publiczny, wygodny gościami, i niepodobne rzeczy podobnymi czyniłem. — Rolnictwo postawiłem w stanie kwitnacy. Dawne pomniki Francyi wzbogaciłem i pomnożyłem; one to będą ogłosicielami sławy narodowej, one dusze potomków naszych wznosić i uszlachetniać będą. — Tron mój świetny nabył blasku od oręża; lecz że Francuzi lubią takie zewnętrzna okazałość wielkości, dla przypodobania się im kazałem ozdabiać pałace, i liczny dwór utrzymywałem. Dworowi temu nadałem poważną barwę, której odmienić ani zatracić nie powinni. Nie był to dwór dla zabawy. Kobiety nie grały na nim znaczney roli, i dla tego nienawidzały mię całą duszą.

(Gazeta Powszechna twierdzi, co naypodobniejsze do prawdy, iż wyciątki z rękopismu Napoleona Bonapartego, któreśmy przytaczali, są ułomkami historyi życia jego przez Las Casas Sekretarza jego z konnotatek pozbieranemi, które między papierami jego znaleziono, w iedno dziełko sklejono, i tak w Londynie wydrukowano.)

Kurs Peterzburzski pieniędzy.	Assygnac.		Srebrne.	
	Rble.	Kop.	Rble.	Kop.
-Czerwca 2. dnia 1817.				
Dukat Hollanderski	10	75	—	—
Rubel srebrny	3	80	—	—
Assygnata storublowa	—	—	26	15